

sikre sig, at det beløb ikke udhules. Men hvis man indfører en anden form for huslejeopkrævning, sådan som jeg gerne vil det, nemlig markedsleje, skal man modsætningsvis have nogle regler, som siger, at hvis ejendommen ikke er vel vedligeholdt, da har man de og de mekanismer, som kan bevirke, at man kan pålægge grundejeren at sætte ejendommen i den og den standard.

Akkurat som de regler, vi har i forvejen. De skal bare være meget skarpere, og det har man aldrig været villig til at gøre dem. Men dem, som ikke vil opføre sig ordentligt, skal man ikke holde hånden over. Det er det, jeg mener. Til gengæld skal man lade de andre få en ordentlig behandling.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens mening aftegner hovedlinjen i regeringens udspil en indsats på byfornyelsens mange områder, som er præget af et helhedssyn, en helhedsorienteret indsats, og som strækker sig fra genopretning af bygninger og boliger over etablering af friarealer, miljø, energimæssige ting og trafiksanering og også nybyggeri i den sammenhæng, og den tankegang omkring byfornyelsen, som ministeren dér har lagt frem, kan Enhedslisten fuldt ud tilslutte sig.

Regeringens målsætning om at skabe disse brede rammer for en bypolitik via lovgivningen og via et tværministerielt samarbejde osv. ser vi i Enhedslisten som nogle vigtige forudsætninger for, at den nødvendige helhedsorienterede byfornyelse kan komme til at lykkes.

Det, der jo så er problemet, som vi kommer til at tage stilling til i den kommende folketings-samling, er, at der er et meget betydeligt misforhold, som jeg ser det i øjeblikket, mellem på den ene side denne målsætning, som vi bakker ministeren fuldt ud op i, og så de økonomiske rammer. Dér ligger et hovedproblem, som vi meget gerne vil være med til at kigge på.

Efter min mening er der tre hovedområder, som bør rejses. Det ene er økonomien. Det andet er økologien, som ministeren selv peger på i sin redegørelse, og det er vi meget tilfredse med, og det tredje er beboerindflydelsen.

Vi har set, at på trods af de gode intentioner – hr. Estrup var også inde på det – som har været lagt til grund for projekterne på Vesterbro, er der altså problemer i det. Jeg var glad for, at hr. Estrup påpegede netop den sag, for det er en god og konkret sag at tage udgangspunkt i, når

vi skal se på, hvordan disse regler kan komme til at fungere.

Jeg synes, at det, vi ser på Vesterbro i dag, er et eksempel på, at man ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at leve op til den sociale helhedsmålsætning, som ligger i ministerens tankegang, den sociale dimension, eller hvad man nu vil kalde den. Man har heller ikke været i stand til tilstrækkeligt at leve op til målsætningen om beboerindflydelse og beboerdemokrati. Det synes jeg er nogle ting, som vi skal ind og kigge på.

I den forbindelse kunne man også rejse spørgsmålet om byfornyelsesselskaberne og deres måde at håndtere sagen på. Jeg tror, at både når det gælder beboerdemokratiet og omkostningerne, er den nuværende ordning med disse byfornyelsesselskaber ganske enkelt ikke god nok. Hvordan det skal løses, ved jeg ikke et hundrede procent i dag, men jeg vil være med til at diskutere nogle forslag om, at man f.eks. lokalt på Vesterbro kunne have en forening, som var i stand til at stå for denne byfornyelse, således at beboerne kunne komme direkte ind i et beboerdemokrati omkring opgaven. Men det ville nok være mest hensigtsmæssigt at løse det i forbindelse med dannelsen af en almennyttig boligforening.

Det tror jeg også vil betyde, at de problemer, vi har set, med, at byfornyelsesselskaberne i alt for høj grad på den ene side udfører et dobbeltarbejde, som alligevel skal laves i kommunalt regi, og samtidig ikke rigtig er i stand til at være en ramme for beboernes indflydelse, betyder, at dér må vi nok ind og diskutere nogle andre løsninger. Det ville i hvert fald være et meget stærkt ønske fra vores side.

Med hensyn til økonomi er det klart, at vi ikke kan gå ind for, at der lægges et rammebeløb, og vi kan slet ikke gå ind for de tanker, som Venstre og andre har været inde på, hvor det skulle blive et instrument til at føre bulldozerpolitik. Det er klart, at hvert enkelt projekt naturligvis må have en økonomisk ramme. Det skal det selvfølgelig have, men det skal være sådan, at vi kan føre en bevarende byfornyelse, hvor det økologiske element tæller stærkt, og hvis man ser på samfundsøkonomien og det økologiske regnskab i en byfornyelse, så skal man ikke bare se på, om det kan stå sig ved en sammenligning med prisen på nybyggeri, så skal man også gå ind og se på, hvad det er for ressourcer, som kan bevares, og hvad det er for energiresourcer osv., som skal omsættes, hvis man skulle til at erstatte det med nybyggeri.